

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **Z. R.**
státní příslušnost: G.
pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2022, č. j. X,
takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je zákonnost rozhodnutí, kterým žalovaný zastavil řízení o opakovaně podané žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Krajský soud se musel vypořádat s tím, zda skutečnosti, které žalobce uváděl v nové žádosti, neměly žalovaného vést jejímu k opětovnému meritornímu posouzení.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. První žádost o mezinárodní ochranu žalobce podal v prosinci 2020. Za důvod jejího podání označil problémy s drogově závislým sousedem. Tři roky předtím se s ním dostal do konfliktu, při kterém souseď žalobce udeřil zbraní do hlavy, až ztratil vědomí. Žalobce

to neúspěšně oznámil policii. A přes jeho dotazy se v této věci nic nestalo. Soused i poté na žalobce vyvíjel nátlak, pronásledoval ho, až se z toho žalobce psychicky zhroutil. Žalobce to už na policii neoznámil. Bylo zřejmé, že by mu nepomohli. Svou situaci se rozhodl vyřešit přestěhováním na jiné místo v Tbilisi. Měl však obavu, že na souseda či jeho kamarády natrefí na ulici. Proto raději v září 2020 vycestoval.

3. Žalovaný v únoru 2021 zamítl žádost žalobce pro zjevnou nedůvodnost podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Toto rozhodnutí potvrdil i zdejší soud, který rozsudkem ze dne 30. 3. 2022, č. j. X, zamítl žalobcovu žalobu.
4. V září 2022 podal žalobce opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Uvedl, že byl politicky aktivní. Sympatizoval s jednou z politických stran – Národní hnutí. Nebyl jejím oficiálním členem. Chodil na akce i mítinky. Bylo to v letech 2017 až 2018. Kvůli jeho politickému smýšlení měl problémy. U domu na něj čekali tři lidi. Jeden vytáhl zbraň a udeřil ho do hlavy. Dostával výhrůžky. Stalo se to v roce 2018. Cítil se v nebezpečí, proto odjel. Nebezpečí cítí pořád. Žalovaný se žalobce ptal, zda uváděl tyto skutečnosti v řízení o jeho předchozí žádosti. Žalobce odpověděl, že ano, a že situace je pořád stejná. Nic se od té doby nezměnilo. Žalovaný reagoval, že v předchozím řízení ale o své politické aktivitě nehovořil, a požadoval vysvětlení. Žalobce vypověděl, že poprvé také žádal z politických důvodů. Když nad tím přemýšlel, tak si myslel, že ho ti lidé napadli právě z těchto důvodů. Stále cítí ohrožení kvůli jeho politickým názorům. Žalovaný se dotazoval, zda došlo k nějaké změně oproti předchozímu řízení o jeho první žádosti. Žalobce uvedl, že nedošlo, nic nového není.
5. Žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 12. 2022, č. j. X („rozhodnutí žalovaného“), shledal opakovanou žádost žalobce nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil. Neshledal důvody pro nové posouzení žádosti. Žalobce opakovaně označil za důvod žádosti obavu o svoji bezpečnost kvůli napadání a vyhrožování ze strany jeho souseda. Dále nově vyslovil myšlenku, že tyto problémy se sousedem měl kvůli jeho politickým názorům. Při poskytnutí údajů k první žádosti ovšem žalobce ohledně jeho politického přesvědčení uvedl, že žádné nemá. Na nynější otázku, zda uvádí stejnou skutečnost jako v souvislosti s první žádostí, žalobce odpověděl, že je situace stále stejná a nic se nezměnilo. Nevysvětlil poté, z jakého důvodu si začal myslet, že je v ohrožení kvůli svým politickým názorům, a že byl kvůli nim i napaden. Ničím to nepodpořil. Naopak výslovně popřel, že by došlo k jakékoliv změně.
6. Skutečnosti ohledně politického přesvědčení žalobce podle žalovaného musel znát už v průběhu řízení o jeho první žádosti. Měl možnost i povinnost je tehdy uvést, pokud je považoval za natolik závažné. Čistě jen v důsledku jeho vlastního zavinění tedy tyto údajně nové skutečnosti nebyly předmětem řízení o první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Z podkladů, které žalovaný shromáždil, pak plynulo, že v Gruzii nedošlo od posouzení první žádosti žalobce k žádné změně, která by mohla být novou skutečností svědčící o tom, že by žalobce mohl čelit pronásledování nebo vážné újmě. Žalovaný proto neshledal důvody pro opakované posouzení žádosti žalobce.

III. Žaloba a vyjádření žalovaného

7. Žalobce namítá, že rozhodnutí žalovaného vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalobce podporuje národní hnutí *Georgian national*. V průběhu let 2017 a 2018 se zúčastnil čtyř až pěti meetingů a akcí tohoto politického hnutí. Cítí se v ohrožení kvůli

svému politickému přesvědčení. Kvůli této politické angažovanosti ho také napadli. Považují ho za sympatizanta a pronásledují ho. Žalovaný nesprávně vyhodnotil zprávy o zemi původu, které jsou neucelené a nedostatečné. V pochybnostech měl rozhodnout ve prospěch udělení mezinárodní ochrany.

8. Odůvodnění rozhodnutí žalovaného nereflexuje individuální případ žalobce. Je mechanické a plyne z něj snaha nalézt důvody pro odmítnutí poskytnout ochranu žalobci v extrémní životní situaci, kterému v krajním případě hrozí až fatální následky. Politická angažovanost žalobce se s ohledem na poměry v zemi původu považuje za znak jeho příslušnosti k určité sociální skupině ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný navíc nevedl dokazování dostatečně pečlivě. Neopatřil všechny potřebné informace. A nezohlednil adekvátním způsobem zprávy o situaci v Gruzii. Žalobce splňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, resp. doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu příslušnosti k určité sociální skupině a hrozí mu vážná újma. Žalobce žádá o případné udělení doplňkové ochrany.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zejména zdůraznil, že o obavách z pronásledování z politických důvodů musel žalobce objektivně vědět již v průběhu řízení o jeho předchozí žádosti o mezinárodní ochranu. Měl možnost i povinnost je uvést za účelem jejich posouzení již tehdy, pokud je považoval za natolik závažné. Je tedy důsledkem pouze jeho zavinění, že tyto údajně nové skutečnosti nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany již tehdy.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba *není důvodná*.
11. Krajský soud úvodem předesílá, že v tomto řízení *není ve hře otázka, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany*. Žalobce podal druhou žádost o mezinárodní ochranu. Úkolem krajského soudu proto bylo pouze přezkoumat, zda žalovaný tuto opakovanou žádost správně vyhodnotil jako nepřijatelnou a zda ji místo toho neměl znovu věcně posoudit.
12. Podmínky přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu stanovuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Při hodnocení, zda je opakovaná žádost přípustná, musí žalovaný posoudit, zda (a) cizinec uvedl (nebo se objevily) nové skutečnosti nebo zjištění, které (b) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a (c) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
13. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřijatelnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
14. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se blíže vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96. Uvedl, že přípustnost opakované žádosti je třeba posuzovat z pohledu existence možných nových skutečností a zjištění jak z pohledu azylu, tak z pohledu doplňkové ochrany. V této souvislosti upozornil, že i opakovaná žádost, která formálně neuvádí nové skutečnosti či důvody, může splňovat podmínku přípustnosti, jestliže se od předcházejícího pravomocného rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a tato změna by

mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (viz bod 18 citovaného rozsudku).

15. Rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany pak musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ (bod 19 citovaného rozsudku).
16. Rozhodnutí žalovaného všem těmto požadavkům vyhovuje. Žalobce sice nově tentokrát poukázal na svoji politickou aktivitu v letech 2017 až 2018. A vyslovil názor, že i napadení, které již bylo předmětem řízení o první žádosti, mělo politické pozadí. Krajský soud se však musí plně ztotožnit se žalovaným, že obojí mohlo od žalobce padnout již v řízení o jeho první žádosti. A proč to nepadlo, žalobce nijak nevysvětlil. Naopak sám měl za to, že to již zmiňoval. Ve světle prvních dvou kritérií uvedených výše v bodě 15 tedy žalobce sice uvedl nové skutečnosti, které by hypoteticky mohly mít azylový rozměr, ale nepochybně je mohl uvést již v řízení o první žádosti. Žalobce se ani nepokoušel namítat, že by na jejich opomenutí neměl vinu.
17. Sám žalobce pak navíc potvrdil, že nedošlo k jakékoliv podstatné změně. Z podkladů, které žalovaný v řízení shromáždil, také neplynulo, že by ke změně, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti, došlo v zemi jeho původu jako takové.
18. Lze proto konstatovat, že žalobce nesplnil podmínky pro opětovné meritorní posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný postupoval správně, pokud jeho opakovanou žádost posoudil jako nepřipustnou a řízení o ní zastavil.

VII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

19. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl.
20. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 15. března 2023

Martin Kopa, v. r.
samosoudce

